

hvor det kan være svært at skaffe tilstrækkeligt personale, eller tilfælde, hvor samarbejdet mellem brugere og personalet er vanskeliggjort.

Det foreslås i stk. 2, at der indføres en adgang til, at personer under 67 år med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, som har behov for hjælp efter §§ 69 og 70 i mere end 20 timer ugentligt, skal kunne vælge at få udbetalt et kontant tilskud til køb af den hjælp, som de pågældende er berettiget til, i stedet for at modtage hjælpen i form af en naturalydelse.

Forslaget sigter på den lille gruppe personer, der selvom de har behov for omfattende hjælp og pleje ikke opfylder kravene til en hjælpeordning efter § 75, fx fordi de ikke har helt så omfattende behov som forudsat, eller at aktivitetsniveauet ikke er helt så højt som forudsat.

Kommunen kan efter forslaget's stk. 3 beslutte, at hjælpen skal gives som en naturalydelse til personer, der lever i boliger, hvor hjælp efter forslaget's §§ 69-73, jf. § 79, er tilrettelagt for flere beboere med henblik på afhjælpning af særlige behov, gennemførelse af udviklingsforløb m.v., bl.a. baseret på fællesskab i hverdagen. En kontantydelse i stedet for personlig hjælp og pleje vil modvirke formålet med det særlige botilskud.

Kommunen kan i andre situationer, hvor det skønnes at en bruger ikke selv vil kunne administrere tilskuddet eller tilrettelægge ordningen, beslutte, om hjælpen skal gives som en naturalydelse eller udbetales som en kontant ydelse til en nærtstående, der kan og vil passe den pågældende.

Som nærtstående anses ægtefælle, samlever, forældre, søskende, voksne børn samt andre, der har et nært forhold til den pågældende.

Der er ikke hjemmel til at pålægge ægtefællen eller andre nærtstående at varetage disse opgaver.

De hensyn, der kan tale for, at kommunen vælger at udbetale tilskuddet til en nærtstående, er fx, at familien kan fungere så normalt som muligt på trods af et stort behov for hjælp og pleje.

Det er en forudsætning, at kommunen efter en nøje vurdering af den pågældendes situation, herunder mulighed for selvstændig livsførelse, boligforhold, adgangsforhold, netværksressourcer m.v., finder det hensigtsmæssigt, at det er nærtstående, der varetager plejen. Særligt når der er tale om yngre personer, må der lægges vægt på den unges mulighed for selvstændig livsudfoldelse.

For at lette administrationen af ordningen foreslås en adgang for kommunen til at udbetale tilskuddet på grundlag af anslåede udgifter. Det er imidlertid forudsat, at tilskuddet skal tage udgangspunkt i de udgifter, der er forbundet med den pågældende for-

anstaltning. Og tilskuddet kan maksimalt udgøre et beløb, der svarer til kommunens udgift i forbindelse med levering af tilsvarende serviceydelse i medfør af §§ 69 og 70.

Kommunen skal ved beregningen af dette beløb tage hensyn til *alle* de udgifter, der er forbundet med at udføre opgaverne, herunder også udgifter til administration i forbindelse med udførelsen m.v.

Kommunen bevarer ansvaret for, at personer, der får udbetalt tilskud til selv at antage hjemmehjælp, modtager den fornødne hjælp, og kommunen skal derfor påse dette.

Klager over kommunens afslag på at yde kontant tilskud efter § 74, stk. 2, samt kommunens afgørelse efter stk. 3 kan, jf. de almindelige klage regler i § 118, indbringes for det sociale nævn. Nævnet kan kun, når der foreligger særlige omstændigheder, efterprøve det skøn, der indgår i en afgørelse truffet af kommunen eller amtskommunen, jf. § 69 i forslaget til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 75

Forslaget viderefører den gældende praksis for hjælpeordninger efter bistandslovens § 48, stk. 4. Hjemmel til ordningen er skilt ud som en selvstændig bestemmelse, men vedrører den samme personkreds, herunder pensionister, som i dag får dækket udgifter til hjælpeordninger efter bistandslovens § 48, stk. 4, som en kontantydelse.

Det drejer sig om personer med betydelig og varig nedsat funktionsevne, herunder stærkt udbredte lammelser, som især medfører, at de pågældende ikke eller kun i meget begrænset omfang kan bevæge sig og udføre almindelige daglige funktioner.

Bestemmelsen kan også omfatte personer med hjerneskade i den udstrækning, de opfylder betingelserne om aktivitetsniveau og er i stand til at administrere kontantydelsen, dvs. ansætte den nødvendige hjælp og fungere som arbejdsgivere over for hjælperne.

Det er en forudsætning for tildeling af hjælp efter denne bestemmelse, at der er tale om behov, som ikke kan dækkes efter reglerne om hjælp efter forslaget's §§ 69-74 og 76.

Det drejer sig om personer,

- som i høj grad er afhængige af andre i almindelige daglige funktioner, og som har et massivt behov for pleje, overvågning og ledsagelse.
- hvis behov ikke kan dækkes ved almindelig hjemmehjælp. Dette kan skyldes, at hjælpen har så personlig karakter, at den pågældende selv skal kunne vælge sine hjælpere, og hjælpefunktionen i øv-